

Miloslav Fekar

Narozen 7. 6. 1973 v Hranicích
Bezměrov 115, 767 01 Kroměříž
Tel. – 0634 / 362 098; 0604 / 845 232
E-mail – pmfekar@volny.cz

Studia:

1988-92 SUPS v Uherském Hradišti, obor malby
1992-96 AVU v Praze, ateliéry sochařství
(Hugo Demartini, Jan Hendrych, Jindřich Zeithaml)
1996-98 FaVU při VUT v Brně, ateliér sochařství
(Vladimír Preclík)
1996-00 DAMU-ALD v Praze, obor scénografie
(Miroslav Melena, Pavel Kalfus)

Sympozia:

1994 Hrad Hellstyn
1996 Králiky
1997 Králiky
1997 Kaāmkapāā, Finsko
1998 Rezidence Plassy
1998 Olomouc
1999 Rezidence Art-Omi stát New York, USA
1999 Demolice – 4 + 4 dny v pohybu, Praha
2000 Erlbach, Německo

Realizace:

1995 Altán pro jednoho člověka
1996 Chrámeček na Psí louce ve Stromovce, Praha
1997-8 Portál a vrata, Hrubé Skále
1998 Schody, Zvíkovec
1999 Mostek ve Stromovce, Praha

Výstavy:

1993 galerie Medium, Bratislava
1999 AVU v Praze
1999 Park Stromovka, Praha
2000 Synagoga Hranice
2000 Sovinec
2000 Pardubice

Foto: Miloslav FEKAR
Tisk: INKA Hranice
Vydáno: 6/2000

Sponzoři:

SMOZA
VELKOOBCHOD PAPIŘEM

PAVEL LANGMAYER
PARDUBICE

Synthesia
OFICIÁLNÍ PARTNER
VÝCHOVOČESKÉ GALERIE
PARDUBICE

KLEC, 190 x 270 x 270 cm, dřevo, 1999 (titulní strana)

KRÍŽENÍ, 180 x 300 x 300 cm, dřevo, 1999

AREÁL PARDUBICKÉHO ZÁMKU – VALY

MILOSLAV FEKAR

PŘÍMKA, délka 17 cm, dub – borovice, 1999

Projekt Putování

Plánem putování je dosáhnout proměn, kdy jednotlivé hmotné objekty reagují na genius loci daného místa. Kompozice je vždy jinak uspořádána, objekty jsou řazeny pokaždé do jiného kontextu. Koncepce obsazení místa hmotou přináší s sebou obsah a reakci na daný prostor.

Výchozím bodem putování byl park Stromovka v Praze. Zde na podzim roku 1999 byla tvůrčím způsobem uchopena zákoutí parku, která tvořila kompozici cesty. Cesta byla tvořena šestnácti body – objekty. Tyto byly vždy na jednotlivých místech rozdílně pojímány, každé místo mělo tím pádem vlastní náplň a napětí. Na začátku byla výstava spíše o objevování jednotlivých objektů, protože řada z nich byla skryta v korunách stromů, nebo v intimních zákoutích parku. S postupem času díky proměně krajiny opadáním listů byly odhaleny jednotlivé skulptury a staly se viditelnými i z celkových vzdálených pohledů. Touto proměnou vzniklo poklidné napětí mezi přírodním – stromy a krajina a lidským – člověkem vytvořeným. Následně zmizení objektu v čase, kdy už krajina začínala spát, dodalo místům napětí komunikace stálého, dočasného a chybějícího.

Dalším místem putování byly Hranice na Moravě, zde to měla být komunikace protípů sakrálních a profánních míst prostoru synagogy a zámku. Tento plán musel být rozložen do dvou etap. Tento rok to bylo rozložení v prostoru synagogy, tvořené otevřenými díly schránek a ulit. Tato instalace byla doplněna

v podlaží kompozicemi imaginárních krajin. Vznikla komunikace různých velikostí – skutečného a zmenšeného rozměru. Příští rok to bude dialog mezi interiérem dvoraný a exteriérem – přílehlých prostor v okolí zámku. Vznikne určitý vztah k dané architektuře.

V létě tohoto roku to bude také výstava na hradě Sovinci. Do odlehlosti a velkých hmot středověké tvrze budou organicky zakomponovány sochy. Budou rozmístěny do sklepů, kaple a na hradby.

Samotná výstava v Pardubicích je koncipována do exteriéru – prostor valů a do interiéru – tunelu a sklepa dnešní Východočeské galerie. Na jednotlivých kruhových baštách jsou rozmístěny kompozice objektů. Jsou doplněny a podpořeny ještě dalšími rozloženými, či visícími skulpturami, tak aby vytvořily celistvý okruh na valech. Okruh otvírá rozložená „Přímka“ (dubové a borové dřevo, 1999) a přes ní se dostaneme k první baště, kde jsou seskupeny – „Mříž“ (modřínové, lipové, olšové dřevo, 1999) a „Pět za sebou“ (dubové a jasanové dřevo, 1999), ty vytváří rastr reagující na kruh bašty. Přes visící „Ulitu“ (olšové dřevo, 1999) postupujeme k druhé baště, kde se nachází „Variabilní stavba“ (topolové dřevo, 1998), představující uzavřený pětúhelník, který se možná už zitra přemění v květ či něco jiného. Ke třetí baště nás pohledově navádí visící „Kulová ulita 1+2 pól“ (topolové dřevo, 2000). Za ní se rozkládají konstrukce „Křížení“ a „Klec“ (dřevo, 1999). Čtvrtá bašta nemá stejnou půdorysnou kompozici velkých kruhů jako předešlé bašty a je zde pouze malé zákoutí do-tvořené variabilní kompozicí skruží „Variace kruhu“ (železo, 2000). Uvnitř této

MŘÍŽ, 65 x 360 x 360 cm, dřevo, 1999

5 ZA SEBOU, 60 x 800 x 170 cm, dub – jasan, 1999

kompozice v interiérech galerie je představen rozložený svět „Kulového programu“, který zachází až do sklepa. Ve vstupním tunelu pod klenbou je umístěna otevřená „Kulová ulita“ (lipové dřevo, 2000). V posledním zákoutí této budovy ve středověkém sklepě se choulí osm obřích misek, které mohou být v poloze uzavřené „Čtyři koule při sobě“ (topolové dřevo, 2000). Výstava je tvořena 11 objekty, které jsou zakomponovány do unikátního areálu Pardubického zámku.

Příští rok bude celá akce pokračovat v už zmiňované druhé části v Hranicích a dále ve městě Kroměříž. Výstava tam bude instalována ve vstupní části a ve dvoraně Muzea Kroměřížska i v prostoru v loubi před budovou, půjde tu o vztah architektury a osové propojených objektů. Jako protípů této racionální kompozice by měla být instalace v platanovém kruhovém háji v nedaleké Podzámecké zahradě. Volně visící ulity pod vzrostlými stromy budou organickou složkou této kompozice.

Mimo tato místa by putující proměnlivá skladba skulptur měla být neustále obohacována o nové prvky, které vzniknou novou reakcí na nový prostor. Jednak by to mělo být ve městě Brně či jeho okolí – Předklášteří u Tišnova, zajímavé by mohly být i reakce v místech jižních Čech či jižní Moravy. Cílem putování je ukázat proměnlivost objektů, vytvořit jinou náladu a podpořit atmosféru existujícího genia loci. Neustálá dočasná proměna přináší novou inspiraci a obohacení daného místa.